

Interpretacja indywidualna

Prezydent Miasta Łomża działając na podstawie art. 14j § 1 i § 3 w zw. z art. 14b oraz 14c ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2023 r. poz. 2383, 2760) po rozpatrzeniu wniosku (...) reprezentowanej przez doradcę podatkowego (...) w sprawie wydania indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w zakresie podatku od nieruchomości dotyczącej ustalenia:

„Czy stacja ładowania pojazdów elektrycznych będzie podlegała opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości ?”

stwierdza, że stanowisko Spółki przedstawione we wniosku jest nieprawidłowe.

Uzasadnienie

Wnioskiem z dnia 22 listopada 2023 r. (...) reprezentowana przez doradcę podatkowego (...) zwróciła się do Prezydenta Miasta Łomża o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego.

We wniosku przedstawiono następujące zdarzenie przyszłe:

Prowadzona przez Wnioskodawcę działalność obejmuje obszar hurtowej sprzedaży oraz dystrybucji paliw. Spółka zarządza również siecią stacji paliw. (...) zamierza w przyszłości rozszerzyć zakres prowadzonej działalności poprzez działalność związaną ze stacjami ładowania pojazdów elektrycznych, o których mowa w art. 2 pkt 27 ustawy z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 875, 1394, 1506, 1681). Stacje ładowania pojazdów Spółka planuje lokalizować zarówno na gruntach stanowiących jej własność jak również na gruntach stanowiących własność partnerów biznesowych, które to grunty będą przedmiotem umów dzierżawy. Wnioskodawca planuje rozszerzyć zakres prowadzonej działalności wyłącznie o stacje ładowania pojazdów:

- a) posadowione na fundamencie prefabrykowanym, dedykowanym do konkretnego modelu stacji,
- b) przymocowane do powierzchni w postaci betonowej czy żelbetowej płyty parkingowej, jak również do fundamentowej lub stropowej płyty garażu wielostanowiskowego.

Stacje ładowania będą mocowane do fundamentu/powierzchni szpilkami fundamentowymi, na które po posadowieniu zostaną nałożone nakrętki.

Stacja ładowania pojazdów składać się będzie przede wszystkim z urządzenia technicznego, przewodów do ładowania i ewentualnego fundamentu prefabrykowanego. W skład stacji wchodzić będą przede wszystkim następujące elementy techniczne:

- gniazdo ładowania AC,
- dotykowy wyświetlacz,
- przewody,

- czytnik RFID,
- obudowa ładowarki z blachy (ściany osłonowe, drzwi, dach urządzenia),
- w środku urządzenia – część energoelektroniki i rozdzielczo – zabezpieczeniowa,
- celem zapewnienia zasilania w stacji ładowania – przewody zasilające, przechodzące poprzez fundament/powierzchnię pod stacją ładowania.

Planowany przez Spółkę model stacji ładowania umożliwi w dowolnym momencie przeniesienie jej do innej lokalizacji bez uszkodzenia płyty fundamentowej/powierzchni.

Stanowisko podmiotu uprawnionego do złożenia wniosku.

Zdaniem Wnioskodawcy, stacja ładowania pojazdów elektrycznych nie będzie podlegała opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości (z wyłączeniem ewentualnego fundamentu bądź podobnej powierzchni opisanej w zdarzeniu przyszłym).

Uzasadniając swoje stanowisko Wnioskodawca odwołuje się do treści ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. 2023 r. poz. 70, 1313, 2291., zwana dalej „u.p.o.l.”) oraz przepisów ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2023 r. poz. 682, 553, 967, 1506, 1597, 1681, 1688, 1762, 1890, 1963, 2029, zwana dalej „Prawo budowlane”) dotyczących definicji budynku, budowli oraz urządzenia budowlanego. Spółka wskazuje, iż mając na uwadze obowiązujące przepisy prawa, za budowlę objętą podatkiem od nieruchomości uznaje się taki obiekt budowlany, który:

- jest obiektem budowlanym wzniesionym z użyciem wyrobów budowlanych oraz nie jest budynkiem lub obiektem małej architektury, albo
- jest urządzeniem budowlanym w rozumieniu przepisów ustawy prawa budowlanego oraz zapewnia możliwość użytkowania danego obiektu zgodnie z przeznaczeniem.

Dalej Wnioskodawca wskazuje, że obiekt w postaci stacji ładowania pojazdów elektrycznych zostanie wzniesiony z użyciem wyrobów budowlanych poprzez przymocowanie urządzenia technicznego do fundamentu, a tym samym stanowić będzie obiekt budowlany w rozumieniu art. 3 pkt 1 ustawy Prawo budowlane. Jednakże, zdaniem Wnioskodawcy stacje ładowania pojazdów elektrycznych nie zostały uznane za budowle ponieważ ustawodawca nie wymienił wprost stacji ładowania pojazdów elektrycznych w art. 3 pkt 3 ustawy prawo budowlane, w pozostałych przepisach tej ustawy jak również w załącznikach do ustawy.

Wnioskodawca stoi na stanowisku, że w opisanym zdarzeniu przyszłym budowlą podlegającą opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości będzie wyłącznie fundament bądź część budowlana (np. betonowa płyta parkingowa). Zajęte stanowisko Spółka argumentuje tym, iż za budowlę ustawodawca uważa części budowlane urządzeń technicznych czy też fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową.

Wnioskodawca wskazuje również, mając na uwadze orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 września 2011 r. sygn. akt P 33/09, iż opisana we wniosku stacja nie spełnia przesłanek uznania jej za urządzenie budowlane. Stacje ładowania pojazdów elektrycznych nie zostały wprost wskazane w art. 3 pkt 9 ustawy Prawo budowlane, nie spełnia też ona funkcji służebnej w stosunku do obiektu budowlanego.

Stanowisko organu podatkowego.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego zdarzenia przyszłego uznaje się za nieprawidłowe.

Uwzględniając przedstawione we wniosku z dnia 22.11.2023 r. zdarzenie przyszłe dotyczące opodatkowania podatkiem od nieruchomości stacji ładowania pojazdów elektrycznych organ podatkowy stwierdza co następuje.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 u.p.o.l. opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają następujące nieruchomości lub obiekty budowlane:

- 1) grunty,
- 2) budynki lub ich części,
- 3) budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Definicja budynku dla celów opodatkowania podatkiem od nieruchomości wynika z treści art. 1a ust. 1 pkt 1 u.p.o.l. Zgodnie ze wskazanym przepisem poprzez pojęcie budynek należy rozumieć obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, który jest trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz posiada fundamenty i dach. Natomiast normatywna definicja budowli zawarta jest w art. 1a ust. 1 pkt 2 u.p.o.l. Zgodnie z wyżej wymienionym przepisem budowla to obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem.

Powyższe definicje budynku i budowli nie są kompletne, opierają się na pojęciu obiektu budowlanego w rozumieniu ustawy Prawo budowlane. Art. 3 pkt 1 tejże ustawy stanowi, iż przez obiekt budowlany należy rozumieć budynek, budowlę bądź obiekt małej architektury, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, wzniesiony z użyciem wyrobów budowlanych. Natomiast zgodnie z art. 3 pkt 3 ustawy Prawo budowlane przez pojęcie budowli należy rozumieć każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem tablice reklamowe i urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni jądrowych, elektrowni wiatrowych, morskich turbin wiatrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową.

Stosownie do treści art. 3 pkt 9 ustawy Prawo budowlane, urządzenia budowlane to urządzenia techniczne związane z obiektem budowlanym, zapewniające możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, jak przyłącza i urządzenia instalacyjne, w tym służące oczyszczaniu lub gromadzeniu ścieków, a także przejazdy, ogrodzenia, place postojowe i place pod śmietniki.

W celu ustalenia czy stacje ładowania pojazdów elektrycznych wskazane we wniosku, związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości należy ustalić, czy są obiektem budowlanym w rozumieniu ustawy Prawo budowlane.

W tym miejscu należy zauważyć, że (...) reprezentowana przez doradcę podatkowego we wniosku dotyczącym wydania interpretacji indywidualnej przepisów prawa podatkowego powołuje się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 września 2011 r. (sygn. akt P 33/09) wskazując, że za budowle dla celów podatkowych można uznać „jedynie budowle wymienione *expressis verbis* w art. 3 pkt 3 u.p.b., w innych przepisach tej ustawy lub w załączniku do niej (...)”. Trybunał odniósł się również do kategorii „urządzenia budowlane”, które mogą zostać uznane za budowle w rozumieniu art. 1a ust.

1 pkt 2 u.p.o.l. Zdaniem Trybunału do obiektów takich mogą zostać zaliczone jedynie urządzenia techniczne scharakteryzowane w art. 3 pkt 9 ustawy Prawo budowlane lub w innych przepisach tej ustawy albo w załączniku do niej, co - jeżeli omawiane urządzenia nie zostały wskazane *expressis verbis* - wymaga wykazania, że zapewniają one możliwość użytkowania obiektu budowlanego zgodnie z jego przeznaczeniem.

Jednocześnie Trybunał Konstytucyjny nie wykluczył, że o statusie poszczególnych obiektów i urządzeń współdecydować będą również inne przepisy rangi ustawowej, uzupełniające, modyfikujące czy doprecyzowujące prawo budowlane.

Wnioskodawca wskazuje, iż przedmiotowe stacje ładowania pojazdów elektrycznych będą stanowiły obiekt budowlany wzniesiony z użyciem wyrobów budowlanych poprzez przymocowanie urządzenia technicznego do fundamentu. Organ podatkowy w pełni akceptuje pogląd zawarty w uchwale składu siedmiu sędziów Naczelnego Sądu administracyjnego z dnia 29 września 2021 r. (sygn. akt III FPS 1/21), jak również potwierdzony w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 30 maja 2023 r. (sygn. akt III FSK 48/22), że użyty w art. 3 pkt 1 Prawa budowlanego zwrot legislacyjny „z użyciem”, a nie „wyłącznie z użyciem wyrobów budowlanych” oznacza, iż do wytworzenia obiektu budowlanego mogą zostać wykorzystane również inne elementy niż wyroby budowlane.

Pojęcie wyrobu budowlanego ustawodawca zdefiniował w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o wyrobach budowlanych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1213), zgodnie z którym ilekroć w ustawie jest mowa o wyrobie budowlanym – należy przez to rozumieć wyrób budowlany, o którym mowa w art. 2 pkt 1 rozporządzenia Nr 305/2011. Stosownie do definicji zamieszczonej w art. 2 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 305/2011 z dnia 9 marca 2011 r. ustanawiającego zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych i uchylające dyrektywę Rady 89/106/EWG, wyrób budowlany oznacza każdy wyrób lub zestaw wyprodukowany i wprowadzony do obrotu w celu trwałego wbudowania w obiektach budowlanych lub ich częściach, którego właściwości wpływają na właściwości użytkowe obiektów budowlanych w stosunku do podstawowych wymagań dotyczących obiektów budowlanych. Zatem organ podatkowy w pełni podziela ocenę Naczelnego Sądu Administracyjnego wskazaną w w/w wyroku z dnia 30 maja 2023 r., że cyt. „pojęcie wyroby budowlane, o którym mowa w art. 3 pkt 1 u.P.b., obejmuje przetworzone materiały budowlane stosowane w całości lub części do wykonania obiektów budowlanych, jak też ich remontu bądź modernizacji, przez ich wykorzystanie na stałe w takim obiekcie. Wyrób budowlany stanowią zatem m.in. wyroby metalowe, jak rury, blachy ze stali i innych materiałów, kształtowniki”. Spełnienie powyższego warunku nie oznacza zarazem, by dany obiekt miał zostać wzniesiony w ramach procesu budowlanego regulowanego przepisami ustawy - Prawo budowlane.

Wnioskodawca wyjaśnia, że zamierza rozszerzyć zakres prowadzonej działalności poprzez działalność związaną ze stacjami ładowania pojazdów elektrycznych, o których mowa w art. 2 pkt 27 ustawy z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 875, 1394, 1506, 1681). Zgodnie z w/w przepisem stacja ładowania to:

- a) urządzenie budowlane obejmujące co najmniej jeden punkt ładowania o normalnej mocy lub punkt ładowania o dużej mocy, związane z obiektem budowlanym, lub
 - b) wolnostojący obiekt budowlany z zainstalowanym co najmniej jednym punktem ładowania o normalnej mocy lub punktem ładowania o dużej mocy
- wyposażone w oprogramowanie wykorzystywane do świadczenia usługi ładowania, wraz ze stanowiskami postojowymi, których liczba odpowiada liczbie punktów ładowania umożliwiających jednoczesne świadczenie tej usługi, oraz, w przypadku gdy stacja ładowania jest podłączona do sieci dystrybucyjnej w rozumieniu ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, instalacją prowadzącą od punktu ładowania do przyłącza elektroenergetycznego.

Powyższą regulację zaliczyć można do przepisów, określonych przez Trybunał Konstytucyjny w przywołanym powyżej wyroku mianem „przepisów rangi ustawowej, uzupełniających, modyfikujących czy doprecyzowujących prawo budowlane”, które mogą współdecydować o statusie poszczególnych obiektów i urządzeń.

Ponadto, należy podkreślić, że art. 29 ust. 1 pkt 25 Prawa budowlanego stanowi, że nie wymaga decyzji o pozwoleniu na budowę, natomiast wymaga zgłoszenia, o którym mowa w art. 30 budowa stacji ładowania, w rozumieniu art. 2 pkt 27 ustawy z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych z wyłączeniem infrastruktury ładowania drogowego transportu publicznego w rozumieniu art. 2 pkt 3 tej ustawy.

W związku z powyższym stacje ładowania pojazdów elektrycznych zostały wprost wskazane w przepisach prawa budowlanego.

Reasumując, mając na uwadze wskazane przez Wnioskodawcę zdarzenie przyszłe oraz w oparciu o obowiązujące przepisy prawa organ podatkowy stwierdza, że stacje ładowania pojazdów elektrycznych będące przedmiotem wniosku Strony tj. posadowione na fundamencie prefabrykowanym, dedykowanym do konkretnego modelu oraz stacje przymocowane do powierzchni w postaci betonowej czy żelbetowej płyty parkingowej, jak również do fundamentowej lub stropowej płyty garażu wielostanowiskowego stanowią przedmiot opodatkowania podatkiem od nieruchomości.

Wobec powyższego, stanowisko Wnioskodawcy przedstawione we wniosku należy uznać za nieprawidłowe.

Niniejsza interpretacja udzielana jest w oparciu o przepisy prawa podatkowego obowiązujące w dniu jej wydania i dotyczy zdarzenia przyszłego przedstawionego we wniosku z dnia 22.11.2023 r.

Pouczenie

Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku. Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie, bezczynność lub przewlekłe postępowanie jest przedmiotem skargi w terminie 30 dni od dnia doręczenia skarżącemu rozstrzygnięcia w sprawie albo aktu o którym mowa w art. 3 § 2 pkt 4a ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 1634, 1705, 1860).

Z up. Prezydenta Miasta Łomża

mgr inż. Jadwiga Jakuć
Kierownik Oddziału Podatków